

جلبک ها

جلبکهای پرسلولی دریایی به سه شاخه اصلی جلبکهای سبز، قهوه ای و قرمز تقسیم بندی می شوند . که زیستگاه آنها در بسترهای سخت و سنگی و دارای تکیه گاه می باشد. گسترش آنها از منطقه بین جزر و مدی تا عمق ۷۰ الی ۸۰ مت است..

پراکنش عمودی جلبکها:

بالای جزرومدی (سبز)

میان جزرومدی(قهوه ای)

پایین جزرومدی (قهوه ای و قرمز)

زیر جزرومدی (قرمز)

اهمیت زیستگاههای جلبکی

➤ تولید کنندگان اولیه

➤ زیستگاه جانوران دریایی، ۹۵ درصد ماهیان اقتصادی و شکاری و تفریحی در مناطقی که جلبکها و علفهای دریایی فراوانند تغذیه می شوند)

➤ جلبکهای دریایی منبع بسیار مهم تغذیه ای برای لاک پشت های دریایی می باشند.

➤ ایجاد بستر مناسب برای رشد مناسب جلبکهای میکروسکوپی و ایجاد محل زیست و پناهگاه مناسب برای بسیاری از موجودات دریایی از جمله شکمپایان (Gastropoda) و دوکفه ایها (Bivalvia).

➤ تثبیت محیط بستر توسط ریزوئیدها و پایه های اتصال

➤ پالایند آبه از آلودگیهای مواد آلی و فلزات سنگین

➤ جلبکهای دریایی شاخص با ارزش زیست محیطی زیستگاه خود می باشند.

گونه های جلبکهای پرسلولی (ماکروبتوزهای جلبکی) که ساکن دریاها هستند، همواره به عنوان یکی از مهمترین شاخص های تو لید اولیه نواحی ساحلی و مصب ها در نظر گرفته می شوند. چرا که این موجودات اولین زنجیره دریافت انرژی از خورشید بوده و تضمین کننده انرژی بسیاری از آبزیان برای زندگی هستند. همچنین جلبکها در تصفیه وپالایش آبها نقش به سزایی را برعهده دارند.

جلبکهای پرسلولی دریایی پیکره اصلی و اساسی اکوسیستمها هستند و با توجه به اینکه تولیدکنندگان اولیه هستند، نقش مهندسین را در اکوسیستمهای دریایی بازی می کنند. جلبکهای پرسلولی دریایی در غالب عمل فتوسنتز ارتباط مستقیم با محیط زنده و غیر زنده پیرامون خود دارند، و به همین دلیل نسبت به کوچکترین تغییرات عکس العمل نشان می دهند. بنابراین جلبکهای پرسلولی دریایی بعنوان شاخص های زیستی حساس نسبت به تغییرات محیطی معرفی شده اند.

